

Memòria
Curtmetratge de Ficció:

T E V E O

PROJECTES II
Tutor: Ricardo Íscar
2 Juny 2015

GRUP 12
Mireia Lacoma · Belén Montesinos · Mar Zapata · Danil Kanateev · Kenneth Albert · Thomas Delrive ·
Marco Emiliani

“TE VEO”

Tutor: Ricardo Íscar

Equip Tècnic:

Direcció: Marco Emiliani

Ajudant de direcció: Mar Zapata

Direcció de fotografia: Nil Santané i Thomas Delrive

Producció: Mar Zapata i Kenneth Albert

Direcció d'art: Mireia Lacoma

So: Mar Zapata

Muntatge: Danil Kanateev

Script: Mireia Lacoma

Gaffer: Xavier González

Maquillatge: Mireia Lacoma i Belén Montesinos

Disseny Gràfic: Pol Saladich

Un guió original de Belén Montesinos i Kenneth Albert

Equip artístic:

ZULEMA SANTANA - Mónica

GUILLERMO MUÑOZ - Álex (asassí)

SERGIO GUTIÉRREZ - Juan

DANIEL BAYONA - David

ÍNDEX

1. Presentació	
1. Idea / motivació	Pàg 4
2. Tipus de projecte	Pàg 5
3. Aspiració del projecte	Pàg 5
4. Intenció / objectius	Pàg 5
5. Contextualització.....	Pàg 5
2. Storyline	Pàg 6
3. Sinopsi (completa)	Pàg 6
4. Tractament o guió	Pàg 8
5. Guió tècnic	Pàg 22
6. Actors participants	Pàg 31
1. Càsting d'actors i actrius protagonistes i principals	Pàg 32
7. Producció	Pàg 40
1. Localitzacions	Pàg 41
2. Calendari de producció i rodatge	Pàg 42
3. Pressupost (Plantilla oficial)	Pàg 47
8. Realització i tractament de la imatge i del so	Pàg 48
1. Breu explicació i justificació de la proposta de fotografia, sistema i format de gravació	Pàg 49
2. Breu explicació i justificació de la proposta de so: efectes sonors i música	Pàg 49
3. Explicació i justificació del muntatge, edició, grafisme i narració.	Pàg 52
4. Il·luminació	Pàg 53
9. Direcció d' Art	Pàg 59
1. Atrezzo	Pàg 59
2. Vestuari	Pàg 61
3. Perruqueria i maquillatge	Pàg 62
10. Comunicació, promoció i difusió	Pàg 63
11. Conclusions del projecte	Pàg 64

1. PRESENTACIÓ

■ DEL PROJECTE

1. 1. Idea / motivació

Fer un film que realment faci terror és molt difícil, però a l'hora és un repte. Això és el que vam pensar en les reunions de brainstorming a l'hora de planificar les idees per un futur video de l'assignatura "Projectes II". Des d'un primer moment vam tenir clar que volíem crear una ficció d'una temàtica terror / thriller, malgrat sabíem que era una feina complicada. D'una banda és una temàtica força malgastada i la gran majoria de films d'aquest gènere en l'actualitat segueixen una mateixa estructura i no aporten res de nou, molts d'ells ni sorpresa, així que la nostra idea principal era d'evitar tot aquest negativisme i tirar per un altre via.

Què va passar? Que no ho vam aconseguir. Ens vam reunir moltes vegades i totes les idees que apareixien portaven a les mateixes escenes que hem vist mil vegades al món del cinema, tot cap als *clichés* més comuns fins que vam decidir plantar-nos. Encara que seguíssim una estructura clàssica com a mínim hauríem de tenir un final que trenqués al espectador i allà vam començar a treballar-hi per (com a mínim) incitar un mínim de sorpresa en l'espectador. Res, continuavem girant sempre al voltant de les mateixes idees. Vam arribar fins a tal punt de desesperació que idees esbojarrades van començar a sortir com "¿Y si al final descobrimos que todo eso es un rodaje fallido?", aquí va sorgir tot. Vam riure tots d'aquesta idea que no hi pintava gaire, fins que ens vam parar i vam veure que sí tenia possibilitats. Què teníem? *Clichés* i rodatge eren les paraules que més s'escoltaven en aquella reunió, així que, d'alguna manera vam decidir juntar-les. Ens hi vam parar a observar i vam veure que realment teníem "l'excusa" perfecte de crear un curtmetratge amb tants *clichés*, ara tot encaixava.

Vam decidir tirar per aquesta idea i vam començar a perfilar els personatges, ja pensant en que realment no son els personatges que interpreten sinó que son uns actors interpretant uns personatges per a un curt de ficció el qual no acabarà bé.

A més, vam aconseguir que David Suárez, un dels nostres grans referents gràcies a la webserie "Vincent Finch, diario de un ego" fes un cameo durant els crèdits, fet que ens va il·lusionar moltíssim.

1.2. Tipus de projecte

Es tracta d'un curtmetratge de ficció d'una durada aproximada d'uns deu minuts. Es tracta (en principi) d'un film de gènere de terror, encara que en la part final es descobreix que realment és una barreja entre thriller / comèdia per tota la part "esbojarrada" del final. Amb una durada de 11:50 min presenta un gran ritme gràcies als diversos girs de guió que trobem durant tot el curtmetratge.

1.3. Aspiració del projecte

El projecte ha estat creat principalment per l'assignatura "Projectes" del tercer curs del grau de Comunicació Audiovisual de l'Universitat de Barcelona, però creiem que va més enllà ja que es un gènere que la majoria dels integrants de l'equip volia provar i va passar a ser un projecte molt més personal. Tot l'equip va fer un gran esforç per a la creació d'aquest.

1.4. Intenció / objectius

Tal i com hem comentat anteriorment, partíem de la premisa d'haver de fer aquest treball principalment per l'assignatura "Projectes II", però era un tema que ens il.lusionava força que ha passat a un altre nivell. El poder fer un curtmetratge "al nostre gust" amb un guió original creat per nosaltres mateixos fa que poguem gaudir molt més d'aquesta creació. D'aquesta manera volem que tots els drets de l'obra siguin nostres, sense utilitzar cap música, guió o imatge del qual poguem tenir problemes legals, així que podem presentar-ho a qualsevol festival o concurs sense cap problema.

1.5. Contextualització

Aquest curtmetratge és el millor exemple de com està l'actualitat en el món del cinema, tant per la part de films de taquilla mundial com per petits curtmetratges. Volem representar la situació d'un rodatge qualsevol integrant-lo amb una història, en aquest cas de terror. Els referents clars d'aquest curtmetratge són INSIDIOUS (James Wan, 2011) i SCREAM (Wes Craven, 1996).

2. STORYLINE

Mónica, és una noia normal atacada per un assassí a casa seva, escena que no pot finalitzar ja que tot el que estem veient és el rodatge d'un curtmetratge de terror amb molts problemes, sobretot pel propi director, el qual fa la vida impossible al seu equip tècnic.

3. SINOPSIS

■ Completa

Mónica és una noia corrent. És una estudiant amb una vida normal, una família i molts amics. Al tornar a casa es troba amb una nota en la qual els seus pares li comuniquen que són fora i que li han deixat un sadvitch per sopar. Mónica agafa el telèfon i truca a Verònica, la seva millor amiga, per avisar-la que està sola a casa i li pregunta que si vol venir. Ella li contesta que vol sortir però Mónica prefereix quedar-se a casa. Seu al sofà i sona el telèfon mòvil, ella pregunta però no contesta ningú, enmig d'un petit soroll una veu suspira: "Te veo". Mónica mira extranyada el mòvil, mira cap a tots lloc i es dirigeix al passadís per estar segura que està sola a casa. Mira per totes les habitacions però no hi ha ningú. Al tornar al menjador, una ombra passa pel passadís, Mónica no la veu però s'inquieta. Torna al menjador i encèn la televisió però no fan res que l'interessi així que es dirigeix a la cuina a buscar el sopar, però al dirigir-se a la nevera, els imans en forma de lletres escriuen "Te veo". Mónica, espantada, li cau el plat a terra i es trenca en mil trossos.

Corre cap al menjador i agafa el telèfon i marca el número de la seva mare desesperadament, però aquesta no li agafa la trucada, ella, nerviosa, tira el mòvil. Li arriba un missatge: És una fotografia d'ella parlant per telèfon. Espantada corre cap a la porta del pis, però aquesta està tancada amb clau així que corre cap a la cuina. Allà torna a agafar el telèfon però aquest no té línia. Ràpidament busca entre els calaixos de la cuina un ganivet per defensar-se. Mentrestant des de la seva habitació comença a sonar

una música. Ella, ganivet en mà, es dirigeix cap a l'habitació, de la qual surt una gran llum vermella. S'apropa i només és *radiocassette* funcionant, Mónica l'apaga, però la porta de l'habitació es tanca sobtadament. Ella corre cap a la porta desesperada fins que un cop desde fora la tira a terra. Una figura enmascarada obre la porta amb un bat de beisbol, Mónica és a terra, indefensa. La figura s'apropa i quan està a punt de tocarla, alguna cosa cau per davant d'ells i fa un gran soroll. Ells dos es miren entre ells i miren al voltant sense saber que fer. ¡Corten! exclama una veu. S'encenen les llums i observem que tot això que estavem veient no era res més que un rodatge d'un curtmetratge de por. En David ("Deivid") és el excèntric director d'aquest film i està molt enfadat amb el seu equip. Es dirigeix cap a en Juan, un dels elèctrics, el qual ha tirat el focus a terra i ha fet parar l'escena. Li recrimina la seva poca professionalitat rient-se d'ell. Una vegada solucionat, tornem un altre cop a rodar amb el crit de: ¡Volvemos en 3... 2... 1... Acción! De nou, asassí i noia cara a cara en un moment de tensió màxim, però un crit de David fa aturar de nou l'escena: ¡Para, para, para! S'encenen les llums i li recrimina al actor: ¿A ver, tu, tienes talento? Un atac directe a la suposada mala actuació del seu personatge a la qual ell li respòn amb un firme "Sí". El director comença a despotricar de tot el seu equip tècnic i artístic, afirmant que no poden ni reproduir bé una escena, així que ell decideix mostrar-li com ho faria. Agafa a Silvia (la actriu) pel coll afogant-la, tot l'equip no sap com actuar, ja que no saben si es veritat o están actuant, però és real, Silvia cau sobre el llit tothom observa sense saber que dir. El director li esclama un "Silvia un poquito sobreactuado", cansat decideix parar el rodatge per avui, però no sense afirmar: "¿Sabéis porque E.T. fué la ostia? Porque Scorsese tenía un equipo con talento y no esta basura". S'apropa a l'asassí i li demana un mechero. Marxa del set exclamant " Hemos terminado, continuamos mañana". Tots corren cap a Silvia.

El director es troba fora del set en una terrassa fumant. L'actor que feia d'asassí s'apropa a ell amb el bat de beisbol del seu personatge a la mà mentre li diu: "E.T. la dirigió Spielberg, no Scorsese" el director s'incorpora i el mira extranyat. L'asassí comença a golpejar amb el bat al director mentre li crida: "¡¿Lo hago lo suficientemente bien?!". Una vez destrozado al director éste se marcha afirmándole: "Sabes cual es la diferencia entre Scorsese y tu? Que sobreactuas demasiado".

FIN.

4. GUIÓ

(Original)

TE VEO

Escrito Por:

Kenneth Albert

Belén Montesino

INT. TARDE. SALÓN.

La casa está tranquila, no se oye nada. La puerta de la entrada se abre y entra MÓNICA. Es una chica alta, joven, de unos 20 años, morena con el pelo largo y atractiva. Viene con una mochila azul. Cierra la puerta, DEJA las llaves en el recibidor y deja la mochila en un sofá marrón que parece antiguo. Se dirige a la cocina.

INT. TARDE. COCINA

MÓNICA entra en la cocina. Una cocina sencilla en la que destaca un teléfono colgado en la pared junto a una nevera repleta de letras en la fachada. Ve una nota encima de la mesa. Coge la nota. La lee en voz alta.

MÓNICA

"Salimos a cenar. Volveremos tarde.
Tienes los macarrones en la nevera.
Te quiere, mamá"

Sonríe tímidamente y coge el teléfono de la cocina. Marca un número y espera a que contesten.

MÓNICA

Hola, ¿Qué está Verónica? (Espera a que contesten) Vale, gracias, un besito.

MÓNICA espera en SILENCIO apoyada en la pared. Mira las letras de la nevera.

MÓNICA

Vero, mis padres han salido, ¿Te vienes a mi casa?

(silencio de espera, mientras, bebe y juega con los imanes en forma de letra de la nevera)

No, no me apetece salir. Haré algo de faena y me iré a dormir.

(esperamos) Vale, titi. Buenas noches.

CUELGA el teléfono. Abre la nevera y coge un refresco. Al CERRAR la puerta las letras están ordenadas y se lee "Te veo". MÓNICA no se da cuenta y vuelve al comedor

INT. TARDE. SALÓN.

MÓNICA deja el sándwich y el refresco en la mesita color madera delante del sofá, donde está la mochila. Se sienta y saca de la mochila el ordenador y algunos libros, disponiéndose a hacer los deberes. SUENA su móvil y, después de buscarlo con esmero y levantar algunos cojines, lo encuentra. Le llama un número privado. Lo coge.

MÓNICA

¿Sí?

(Silencio absoluto. Sólo una respiración entrecortada)

¿Hola? ¿Vero?

(Silencio)

No tiene gracia.

DESCONOCIDO

Te veo.

DESCONOCIDO CUELGA. MÓNICA sigue con el teléfono un segundo en la oreja. Tiene cara de extrañada, no entiende qué acaba de pasar. Finalmente, DEJA el móvil en la mesa y sigue escribiendo en el ordenador. Se OYE un ruido en el pasillo. MONICA se gira rápidamente pero no ve a nadie. Sin pensárselo dos veces, se levanta y se dirige al pasillo.

INT. TARDE. PASILLO.

MÓNICA camina por el pasillo lentamente, buscando con su mirada algo o a alguien. No hay nadie. RESPIRA aliviada y se gira para volver al comedor. A sus espaldas, aparece una sombra que pasa de largo. MONICA se gira rápidamente. No hay nadie. Su cara empieza a mostrar preocupación.

INT. TARDE. SALÓN.

Nerviosa, va hacia el sofá caminando deprisa. Se gira de vez en cuando para ver si alguien le sigue. Se sienta en el sofá y ENCIENDE la televisión. Intenta relajarse mientras escribe en el ordenador. Al poco tiempo, se vuelve a levantar y se dirige a la cocina a por la cena.

INT. TARDE. COCINA

Entra en la cocina, abre el frigorífico con suavidad y coge un sándwich. Al CERRAR la nevera, ve las letras y las vuelve a desordenar con rabia. A su espalda se oyen unos pasos y unas risas

ahogadas. Se le cae el plato al suelo, rompiéndose. Lo recoge rápidamente con las manos, nerviosa y vuelve corriendo al comedor.

INT. TARDE. SALÓN.

Se dirige a su ordenador. El brillo de la pantalla ilumina su cara. Mónica está nerviosa. CIERRA la pantalla del ordenador con un fuerte golpe debido a la inseguridad que siente. Coge el móvil. Le tiemblan un poco las manos. Marca el número de su madre.

MÓNICA

Vamos... mamá, vamos

Esperando a que su madre conteste se lleva la otra mano a la boca y se muerde el pulgar.

MÓNICA

(suena el buzón)

¡Mierda!

TIRA el móvil al sofá desesperada. Se lleva las manos al pelo. No sabe qué hacer. SUENA UNA MELODÍA. Le ha llegado un mensaje. Rápidamente coge el móvil. Vuelve a ser un número oculto. El mensaje dice: "Te veo". La cara de MÓNICA es de incredulidad total. Acto seguido le llega una foto de ella en ese mismo instante. GRITA y tira el móvil. Corre hacia la puerta. Trata de ABRIRLA. Está cerrada. Busca las llaves, pero estas no están por ninguna parte. Se apoya contra la puerta, aterrada, mirando a todos lados. Ve el teléfono en la cocina y corre a por él.

INT. TARDE. COCINA

Llega corriendo a la cocina y coge el teléfono. Intenta llamar, pero no hay línea. ABRE algunos cajones y, tras REBUSCAR nerviosamente en ellos, saca un cuchillo. Va hacia el salón con el cuchillo en la mano.

INT. TARDE. SALÓN.

MÓNICA entra con el cuchillo en alto, preparada para defenderse.

MÓNICA

(Gritando. Mientras grita, da vueltas sobre sí misma.)

¿Quién eres? (silencio) ¿Qué quieres de mí?

Una música muy estridente la sobresalta. Viene de una de las habitaciones. La canción es estridente y pone los pelos de punta. MÓNICA coge el cuchillo con las dos manos y apunta hacia el pasillo, muy asustada y, poco a poco, camina hacia la habitación de donde proviene la música. Camina por el pasillo muy despacio. Su respiración se acelera por momentos. Llega delante de la puerta de una habitación. Hay una M en la puerta. La puerta está entreabierta. MÓNICA la empuja lentamente. Esta se va abriendo.

INT. TARDE. HABITACIÓN DE MÓNICA

La luz está apagada. Apenas se ve algo. MÓNICA la enciende. Es una habitación juvenil, con fotos de la chica con sus padres, amigos, amigas. Hay peluches y libros en las estanterías. Al fondo de la habitación, sobre la mesita de noche, descansa la minicadena. La música SIGUE sonando. Mira a

todos lados y corre a apagar la minicadena. Se hace el SILENCIO. Mónica RESPIRA entrecortadamente y mira a todos lados. El SILENCIO no cesa. La calma queda interrumpida cuando la puerta de la habitación se CIERRA de repente.

MÓNICA DEJA CAER el cuchillo y con lágrimas en los ojos corre a intentar abrir la puerta, pero no se abre.

MÓNICA

(gritando y golpeando la
puerta)

¡Dejádme salir!

MÓNICA empieza a llorar. TIRA de la puerta con todas sus fuerzas, la que cede dócilmente a la presión, haciendo que MÓNICA CAIGA hacia atrás y se golpee la cabeza.

Desorientada, intenta medio incorporarse y distingue una sombra en la puerta de su habitación. DESCONOCIDO es una persona alta, de fuerte constitución y con una máscara. Se acerca a ella y se acucilla a su lado. Todo está en SILENCIO. Solo se OYE cómo MÓNICA llora entrecortada. MÓNICA tiene los ojos llenos de lágrimas y no distingue muy bien lo que ve, pero intenta apartarse.

MÓNICA

No, fuera, vete... apártate.

DESCONOCIDO le retira un mechón de pelo de la cara y sonrío. Dirige sus manos a la cara, para quitarse la máscara cuando de repente se escucha un golpe en el suelo. Ambos se quedan extrañados mirándose el uno al otro. MÓNICA ha dejado de llorar. MÓNICA mira a cámara.

DAVID

¡Corten!

INT. TARDE. HABITACIÓN DE MÓNICA (PLATÓ)
Vemos un equipo de rodaje grabando la escena. El ruido provenía de un foco que se ha caído al suelo. El director de la película, DAVID, gira la cabeza lentamente y mira a JUAN, el iluminador. David se saca las gafas, SUSPIRA.

DAVID

Tú, el de la luz, ¿Cómo te llamas?
Juan mira a los lados y con la voz rota y muerto de miedo le responde.

JUAN

David, Soy Juan, llevamos años trabajando..

DAVID

¡Me importa una mierda de lo que trabajas!

Juan se siente dolido y agacha la cabeza. David se da cuenta. Y le hace un gesto para que se acerque hacia él. Juan se acerca a David.

DAVID

Mira Fran.

JUAN
Juan.

DAVID
¿Cómo?

JUAN
Es Juan.

David mira a cámara con cara de póquer. Lo vuelve a mirar a él.

DAVID
Ven aquí.
Juan se acerca todavía más. David le clava la mirada.

DAVID
¿Te gustan las luciérnagas?

JUAN
¿Perdona?

DAVID
Que si te gustan las luciérnagas.

JUAN
Pues, si, supongo.

DAVID
Bien, "vesle" cogiendo cariño a ese foco, pronto formará parte de ti.

Acongojado, Juan asiente y se retira. David mira a los lados. Se dirige a los actores, que le miran con respeto.

Tanto SILVIA, que interpreta a Mónica, como Alex, que interpreta al Desconocido, miran a David sin saber qué hacer.

DAVID

Volvemos. 3,2,1..

Todos están preparados. Silvia y Alex se meten en el papel. Alex se acerca a Silvia. Silvia está nerviosa.

DAVID

Para, para.

Alex y Silvia paran y miran a David. Este se muestra insatisfecho. Mira a Alex.

DAVID

Alex. La clave está en creer que tienes talento. ¿Tienes talento?

ALEX

Claro.

DAVID

No joder! No transmites una mierda.

Alex se lo queda mirando fijamente a la cara sin expresión alguna (en todo momento lleva la máscara).

DAVID

Tienes menos empeño que un puto tetraplégico.

Alex sigue mirándolo fijamente. David le devuelve la mirada. Alex parece inmutable. Todo está en silencio. David se empieza a reír. Todos se ríen, le siguen la corriente. David deja de reír y esboza una sonrisa.

DAVID

Perdona, a veces me cuesta controlar esta maquina de actuar.
(señalándose la cara con el índice trazando círculos)

David se dirige a Silvia. Silvia pone cara de susto. David mira a Alex.

DAVID

Todo es juego de muñeca.

David mira a Silvia, cierra los ojos y respira, está muy relajado. Abre los ojos. Se queda mirando a Silvia. Hay un momento de silencio, nadie dice nada. David se lanza a por Silvia cogiéndola por el cuello y gritando.

DAVID

¡Aaaaaarggh!

David sigue apretando el cuello de Silvia. Aprieta los dientes fuerte. Deja de apretar su cuello. Silvia cae al suelo y empieza a toser, está muy dolorida. David empieza a mover las manos como si se quitara el sudor de estas. Mira a David.

DAVID

¡Así es como se hace joder! Silvia, un poco sobreactuado.

David levanta la mano para que Alex se la choque. Alex se lo queda mirando, no se la choca. Silvia continúa tosiendo en el suelo. David mira a cámara. David mira a otro lado. Baja la mano. David camina hacia la salida.

DAVID

¿Sabéis por qué E.T fue la ostia?
Porque Scorsese tenía un equipo con
talento. No esta puta mierda.

David camina hacia Alex. Se para a su lado.

DAVID

Mechero, ya.

Alex muy nervioso busca en su bolsillo, saca un mechero y se lo da a David. David camina hacia la puerta.

DAVID

Hemos acabado, mañana seguimos.

EXT. TARDE. CALLE

David está en la calle fumando. Aparece Alex. David lo mira. Alex se quita la máscara. David lo mira con cara de asco.

ALEX

E.T. la dirigió Spielberg, no
scorsese.

David lo mira como si Alex estuviera loco.

DAVID

¿Pero qué dices?

Alex le empieza a pegar con un bate de béisbol.
David se queja adolorido.

ALEX

¿Te gusta, lo hago bien? ¿Le meto
suficiente empeño? ¿Te parece
suficiente realista?

David cae al suelo, Alex respira. Ve el mechero en
el suelo. Lo coge. Se queda mirando a David

ALEX

¿Sabes cuál es la diferencia entre
Scorsese y tú? Sobreactuas
demasiado.

Se marcha caminando.

FIN

5. GUIÓN

TÉCNICO

SEC	ESC	PLANO	VIDEO	AUDIO	TP	TT
1	1	1	PD	Fotografías del recibidor. Familia de Mónica.		
1	1	2	PD	Puerta abriéndose altura zapatos		
1	1	3	PD	Llavero. Mónica deja las llaves. Se siguen viendo fotos y objetos		
1	1	4	PM	(espalda) Mónica entra a su casa, deja la mochila en el sofá.		
1	2	1	PG	Cocina. Mónica entra.		
1	2	2	PD	Nota sobre la mesa. Mano de Mónica cogiéndola.		
1	2	3	PM	Mónica leyendo	MÓNICA: "Hola, cielo. Hoy tu padre y yo saldremos a cenar. Volveremos tarde. Tienes la cena en la nevera. Te quiere, mamá"	
1	2	4	PPP	Sonrisa de Mónica. Gira la cabeza hacia el teléfono.		
1	2	5	PD/PM	Teléfono. Mónica se acerca. Pulsa los números.		
1	2	6	PD	Letras de la nevera desordenadas. Mónica de fondo.	MÓNICA "Hola, María, soy Mónica (espera a que contesten). Sí... muy bien, acabo de volver. ¿Está Verónica en casa? (Espera a que contesten) Vale, gracias, un besito."	

SEC	ESC		PLANO	VIDEO	AUDIO	TP	TT
1	2	7	PM	Mónica hablando por teléfono.	MÓNICA Vero, mis padres han salido, ¿Te vienes a mi casa? (silencio de espera, mientras, bebe y juega con los imanes en forma de letra de la nevera) No, no me apetece salir. Pues nada, haré algo de faena y me iré a dormir. (esperamos) Vale, titi. Buenas noches.		
1	2	8	PG	Mónica hablando por teléfono. (+ Cocina)			
1	2	9	PD	Mónica colgando el teléfono.			
1	2	10	PD/PM	(lateral) Nevera. Al abrirse se lee: "Te veo"			
1	2	11	PD	Reloj cocina			
1	3	1	PG	(Desde una esquina) Mónica sentada. Coge sus cosas. Suena el móvil.			
1	3	2	PM	Mónica buscando el móvil. Se intensifica la vibración.	Vibración móvil		
1	3	3	PM	Mónica hablando por el móvil.	MÓNICA: "¿Sí? (Silencio absoluto. Sólo una respiración entrecortada) ¿Hola? ¿Vero? (Silencio) No tiene gracia. DESCONOCIDO "Te veo"		
1	3	4	PP	Mónica gira la mirada hacia el pasillo.			
1	3	5	PG	Mónica se levanta y se dirige al pasillo.			

SEC	ESC	PLANO	VIDEO	AUDIO	TP	TT
1	4	1 PM	(frontal) Mónica en el pasillo. Camina asustada.			
1	4	2 PD	Pies caminando lentamente.			
1	4	3 PP	Mónica aliviada. No hay nadie.			
1	4	4 PM	Se da la vuelta. Algo pasa por detrás de ella. No lo ve.			
1	5	1 PG	Mónica volviendo al sofá. Se sienta y enciende la TV			
1	5	2 PD	Televisión.			
1	5	3 PG	Se vuelve a levantar. Se marcha la cocina.			
1	6	1 PG	Cocina. Mónica entra.			
1	6	2 PD/PM	Mónica abre la nevera y estira el brazo. Saca un plato. Cierra la nevera.			
1	6	3 PM	(espalda) Mónica observa las letras			
1	6	4 PP	Reacción Mónica			
1	6	5 PD	Plato cayéndose al suelo. Se ha roto.			
1	7	1 PD	Móvil. Mónica lo coge.			
1	7	2 PM	Mónica hablando por el teléfono.	MÓNICA: "Vamos... mamá, vamos" (suena el buzón) ¡Mierda!		
1	7	3 PG	Enfadada, tira el móvil			
1	7	4 PP	Expresión Mónica	- Sonido mensaje móvil.		
1	7	5 PM	Mónica recoge el móvil			
1	7	6 PP	Expresión Mónica al ver mensaje.			

SEC	ESC	PLANO	VIDEO	AUDIO	TP	TT
1	7	7 PD	Pantalla móvil: "Te veo" y al ver su fotografía. Tira el móvil.			
1	7	8 PG	Se dirige hacia la puerta. Está cerrada. Se apoya hacia la puerta.			
1	7	9 PM	Mónica apoyada en la puerta. Mira hacia la cocina. Va hacia allí.			
1	8	1 PG	Cocina. Mónica entra en la cocina.			
1	8	2 PD	Teléfono. Mónica se acerca.			
1	8	3 PM	Mónica espera. No hay línea. Cuelga fuerte el teléfono.			
1	8	4 PM	Mónica busca por los cajones de la cocina.			
1	8	5 PD	Cajón abierto. Hay cuchillos.			
1	8	6 PP	Reacción Mónica.			
1	9	1 PM	Mónica caminando con cuchillo en mano.	MÓNICA: “(Gritando. Mientras grita, da vueltas sobre sí misma.) ¿Quién eres? (silencio) ¿Qué quieres de mí?”		
1	9	2 PM	(espalda) Mónica caminando despacio			
1	9	3 PPP	Ojos y nariz de Mónica			
1	9	4 PD	Puerta habitación entreabierta.			
1	10	1 PG	Mónica entrando en la habitación			
1	10	2 PD	Mini-cadena sonando.			

SEC	ESC	PLANO	VIDEO	AUDIO	TP	TT
1	10	3 PM	Mónica hacia minicadena.			
1	10	4 PD	Mano de Mónica apagando mini-cadena			
1	10	5 PM	Mónica se relaja en silencio. Observamos la puerta de la habitación de fondo. Se cierra lentamente. Se apaga la luz.			
1	10	6 PD	Cuchillo cae al suelo.			
1	10	7 PM	Mónica intentando abrir la puerta.	MÓNICA: “(gritando y golpeando la puerta) ¡Dejadme salir!”		
1	10	8 PG	Mónica intentando abrir la puerta. No puede. Desconsolada llora. De un golpe se abre la puerta. Tira a Mónica al suelo. Esta se arrastra hacia atrás.			
1	10	9 PM	Mónica arrastrándose hacia atrás.	MÓNICA: “No, fuera, vete... apártate.”		
1	10	10 PM	Figura en la puerta. Se acerca a Mónica.			
1	10	11 PM	(lateral) La figura se acerca a Mónica. Le aparta un mechón de pelo de la cara. Algo cae en el fondo. Los dos personajes miran extrañados directamente a cámara.	- Sonido foco cayendo al suelo DAVID: “ ¡Corten!”		
2	1	1 PG	Equipo de rodaje grabando la escena. El ruido ha sido un foco que ha caído.			
2	1	2 PM	David el director del film.	DAVID: “Tu, el de la luz, como te llamas?”		

SEC	ESC	PLANO	VIDEO	AUDIO	TP	TT
2	1	3 PM (Contraplano)	Juan mira hacia los lados.	JUAN: "David, soy Juan, llevamos años trabajando..."		
2	1	2 PM	David respondiendo	DAVID: "¡Me importa una mierda de lo que trabajes!"		
2	1	3 PM (contraplano)	Juan agacha la cabeza.			
2	1	4 PM	David le hace un gesto para que Juan se acerque. Se acerca a él.	DAVID: "Mira Fran..."		
2	1	5 PM (contraplano)	Juan responde	JUAN: "Juan."		
2	1	4 PM	David responde	DAVID: "¿Cómo?"		
2	1	5 PM (Contraplano)	Juan responde	JUAN: "Es Juan."		
2	1	6 PP	David mirando a cámara. Vuelve a mirar a Juan.	DAVID: "Ven aquí"		
2	1	7 PM + PConjunto	Juan se acerca más a David	DAVID: "¿Te gustan las luciérnagas?"		
2	1	8 PM (Contraplano)	Juan responde	JUAN: "¿Perdona?"		
2	1	7 PM	David responde	DAVID: "Que si te gustan las luciérnagas"		
2	1	8 PM (contraplano)	Juan responde	JUAN: "Pues si, supongo."		
2	1	7 PM	David responde	DAVID: "Bien, ves-le cogiendo cariño a este foco, pronto formará parte de tí"		
2	1	8 PG + PM (Cámara al hombre y se mueve)	Juan asiente y se retira. David mira hacia los lados. Se dirige a los actores. Estos están en su posición sin saber que hacer.	DAVID: "Volvemos. 3, 2, 1..."		

SEC	ESC		PLANO	VIDEO	AUDIO	TP	TT
2	1	9	PM	Alex se acerca a Silvia.			
2	1	10	PG	David se acerca a los actores. Se muestra insatisfecho.	DAVID: "Para, para."		
2	1	12	PM	David contesta	DAVID: "Alex, la clave está en creer que tienes talento. ¿Tienes talento?"		
2	1	11	PM	Alex contesta	ALEX: "Claro"		
2	1	12	PM	David contesta	DAVID: "¡No joder! No transmites una mierda"		
2	1	11	PM	Alex mirando fijamente a David			
2	1	12	PM	David contesta. Al terminar de hablar empieza a reír.	DAVID: "Tienes menos empeño que un puto tetraplégico"		
2	1	11	PM	Alex sigue mirando fijamente a David. Cuando ríe, él también.			
2	1	13	PG	Todo el equipo ríe. David para de reír. Todos paran.			
2	1	14	PM	David esboza una sonrisa. Mientras habla se señala la cara.	DAVID: "Perdona, a veces me cuesta controlar esta máquina de actuar". "Todo es un juego de muñeca".		
2	1	15	PG	David mira a Silvia. Cierra los ojos y respira, está relajado. Abre los ojos. Se queda mirando a Silvia. Momento de silencio. Se lanza al cuello de Silvia.	DAVID: "¡Aaaarrghhh!"		

SEC	ESC		PLANO	VIDEO	AUDIO	TP	TT
2	1	16	PM	David estrangulando a Silvia.			
2	1	17	PG	David deja de estrangular a Silvia. Ella está dolorida en el suelo. David se quita el sudor de las manos.	DAVID ¡Así es como se hace joder! Silvia, un poco sobreactuado.		
2	1	18	PM	Silvia en el suelo dolorida.			
2	1	19	PG	David levanta la mano para que Alex se la choque. Él no le sigue, David mira a cámara. Mira hacia la salida, camina hacia allí. Da unos pasos y indignado se da la vuelta.	DAVID: “¿Sabéis por qué E.T. fue la hostia? Porque Scorsese tenía un equipo con talento. No esta mierda.”		
2	1	20	PM	David camina hacia Alex. Se para delante. Alex muy nervioso busca el mechero. Se lo da.	DAVID: “Mechero, ya”.		
2	1	21	PG	David vuelve a acercarse a la salida.	DAVID “Hemos acabado, mañana seguimos”.		
2	2	1	PM (lateral)	David apoyado en una pared fumando. Alex se le acerca frontalmente. Alex se quita la máscara.	ALEX “E.T. la dirigió Spielberg, no Scorsese”		
2	2	2	PP	David mira a Alex como si estuviera loco			
2	2	3	PM	Alex saca un bate de beisbol. Pega a David. Este cae al suelo y sigue pegando hacia abajo.	ALEX “¿Te gusta, lo hago bien? ¿Le meto suficiente empeño? ¿Te parece suficiente realista?”		

SEC	ESC	PLANO	VIDEO	AUDIO	TP	TT
2	2	4	PD	Mechero. Alex lo coge.		
2	2	5	PM	Alex mirando a David	ALEX "¿Sabes cual es la diferencia entre Scorsese y tú? Que sobreactuas demasiado.	
2	2	6	PG	Alex se marcha caminando.		

6 ■ **ACTORS I** ■ **ACTRIUS**

YATECASTING

ID de candidato: # 41684 Fecha de registro: 16-10-2012

ZULEMA SANTANA FABREGAT

DATOS DE CONTACTO

E-Mail: zulebdn@hotmail.com **Móvil:** 638939852

DATOS PERSONALES

Sexo: Femenino

¿Tiene un gemelo?: No

Email del gemelo: No disponible Región: Barcelona

Ciudad: Badalona

DATOS FÍSICOS

Color de pelo: Moreno Etnia: Mediterráneo Piercings: No

DATOS PROFESIONALES

Profesión: No

¿Sabe cantar?: Sí

¿Sabe tocar algún instrumento?: No

No de trabajos realizados como modelo o actor: +5

Trabajos realizados como modelo o actor:

Spot Kinder 2009

Videoclip David Civera- Mentirosa (2013)

Videoclip el Arrebató- la musica de tus tacones 2014

Spots publicitarios:

hyundai, corporacion dermoestetica Musical la leyenda de frankenstein

YATECASTING

ID de candidato: # 93293 Fecha de registro: 07-03-2014

DANIEL BAYONA MILLER

DATOS DE CONTACTO

E-Mail: dagabayona_93@hotmail.com **Móvil:** 639843987

DATOS PERSONALES

Sexo: Masculino

¿Tiene un gemelo?: No

Email del gemelo: No disponible Región: Barcelona

Ciudad: Barcelona

DATOS FÍSICOS

Color de pelo: Castaño Etnia: Caucásico Piercings: No

DATOS PROFESIONALES

Profesión: No

¿Sabe cantar?: No

¿Sabe tocar algún instrumento?: No

No de trabajos realizados como modelo o actor: +5 Trabajos realizados como modelo o actor: TEATRO

- Actor en obras teatrales de carácter municipal como: Pastorets Tossa de Mar 2009, 2010, 2013 i 2014 / Sant Jordi 2010 / Cantata benèfica UNICEF 2010

- Actor en obras teatrales del grupo de teatro Teiaterus Barrejats de Tossa de mar: Jinetes hacia el Mar, de J.M.Synge; Carne Rota, de Fernando Aramburu.

- Actor en obras teatrales del grupo de teatro UTOPIA (grupo de teatro universitario de la Escuela Técnica Superior de Ingeniería Industrial de Barcelona): Silenci; Moebius; Conte de Nadal; La Rebellió de Miklos Pum.

MICROTEATRO

- Tardor, obra de microteatro realizada por estudiantes de EMAV
- Carrers, carrers, carrers... , obra de microteatro realizada por estudiantes de ITES y tutorizados por el dramaturgo Marc Angelet

LARGOMETRAJES

Figurante en "WHAT ABOUT LOVE" del director Klaus Menzel, película protagonizada por Sharon Stone, Miguel Ángel Silvestre y José Coronado entre otros.

CORTOMETRAJES Y WEBSERIES

- Gamer Over: falso-documental realizado por estudiantes de cuarto de Cine y Televisión de la Universidad Ramon Llull
- Humor365: capítulo de webserie realizado por estudiantes de cuarto de Cine y Televisión de la Universidad Ramon Llull
- Boure Lapen: episodio de una sitcom, realizado por estudiantes de Producción del C.P. Villar
- Marcus y Ander la an en la pizzería: cortometraje realizado por estudiantes de segundo de la ESCAC
- FUN in BCN: teaser de una webserie, realizado por ex-estudiantes de Cine y Televisión de la Universidad Ramon Llull
- Peça a Peça: cortometraje amateur realizado por un estudiante de Medios Audiovisuales de la UPC

PUBLICIDAD

- Figurante en Spot de Paypal
- Actor en Spot de AUTOCONTROL

YATECASTING

ID de candidato: # 109164 Fecha de registro: 12-09-2014

GUILLERMO II MUÑOZ TORRES

DATOS DE CONTACTO

E-Mail: guillermooii.munoztorres@hotmail.com **Móvil:** 672357557

DATOS PERSONALES

Sexo: Masculino

¿Tiene un gemelo?: No

Email del gemelo: No disponible Región: Barcelona

Ciudad: Barcelona

DATOS FÍSICOS

Color de pelo: Moreno Etnia: Mezcla de razas Piercings: No

DATOS PROFESIONALES

Profesión: No

¿Sabe cantar?: Sí

¿Sabe tocar algún instrumento?: Si

No de trabajos realizados como modelo o actor: Profesional Trabajos realizados como modelo o actor:

DATOS PERSONALES

Teléfono: 672-357-557

Fecha nacimiento: 23.08.1980

DIPLOMADO EN INTERPRETACION CINEMATOGRAFICA:

- Interpretación
- Actuar Frente a Cámara (Bernat Mestres)
- Cine Creativo
- Guion
- Historia del cine
- Realización
- Final Cut Pro
- Improvisación
- Dirección de actores

FORMACIÓN TEATRAL:

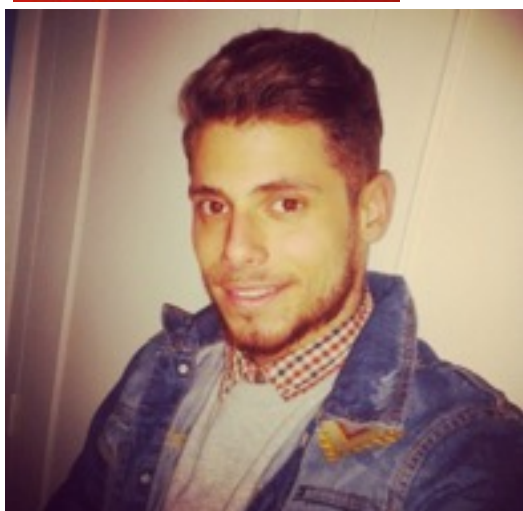
- 1r Curso de : Interpretación en teatro en la escuela Art Actors Queralt
- Teatro de mascaraTeatre Moviment
- Teatro Practico
- Expresión Corporal
- Teatro Infantil
- Clown
- Curso intensivo de teatro de verano.
- Curso de Sit-com (rodaje de la serie de TV, Instituto de Salvaci?n) ?

TRABAJOS COMO ACTOR:

- LA VISITA (BLANQUERNA, Cortometraje Dir Mar Lumbarres) 2014
- 21 (ESCAC, Cortometraje Dir Marcel Alcántara) 2014
- MAREA BAJA (ESCAC, Cortometraje Dir Francesca Canepa) 2014
- CACAO EN POLVO (ESCAC, Cortometraje Dir Adrian Egea) 2014
- La Secta (ESCAC, Cortometraje Dir Gerard Romea) 2014
- GAME OVER (ESCAC, Cortometraje Dir Julia Camarasa) 2014
- VUELING (SPOT Navidad 2014, Dir Manuel Mira) 2014
- CRISIS, QUE CRISIS (PELICULA, Dir Manuel Mira) 2014

- A DAY IN BARCELONA (Cortometraje, Dir Manuel Mira) 2014
- GOLBEX (SPOT, Dir Richar Santiburcio) 2014
- VIDEOCLIP OFICIAL, BORRACHO Protagonista (LA CHINASKI BAND) 2012
- CRISIS !! (Cortometraje, Dir Manuel Mira) 2013
- LA MANCHA (Cortometraje, Queralt Riera) 2013
- LA IDIOTA PATETICA Y EL CABRON EGOISTA (Cortometraje, Dir Bernat Mestres) 2013
- MONOLOGOS (LORCA,SHAKESPEARE,ANT?GONA en TEATRENEU) (Dir Queralt Riera) 2013
- CONFIA EN MI (Cortometraje, Kini Ramos) 2012
- TEATRO DE CALLE (Sant Jordi) 2011, Personaje WILLIAM

YATECASTING

ID de candidato: # 124973 Fecha de registro: 21-03-2015

SERGIO GUTIERREZ

DATOS DE CONTACTO

E-Mail: Sergiogc1023@gmail.com **Móvil:** 635907983

DATOS PERSONALES

Sexo: Masculino

¿Tiene un gemelo?: No

Email del gemelo: No disponible Región: Barcelona

Ciudad: Barcelona

DATOS FÍSICOS

Color de pelo: Castaño Etnia: Mediterráneo

DATOS PROFESIONALES

Profesión: No disponible

¿Sabe tocar algún instrumento?: No

No de trabajos realizados como modelo o actor: +5

Trabajos realizados como modelo o actor: - Figurante videoclip "Rumba 3: Perdido amor" (En post-producción) - Figuración del film "What about love?" (En post-producción)

- Cortos varios y proyectos universitarios: Talión, spot CAL UB, Horror stories, mini spot-practica Spy+ y parodias varias.

7. PRODUCCIÓN

7.1. Localitzacions

En la producció del nostre curt hem necessitat d'una única localització. Es tracta d'un apartament al barri barceloní de Lluçmajor. La direcció és c/Borgoña 6-8, 7o 3a. En un principi aquesta no era la localització on teníem plantejat dur a terme el rodatge, però degut a imprevistos d'última hora, vam haver de canviar la localització. Com ja s'ha esmenat a la memòria, només hem necessitat d'una localització degut a les exigències del guió literari i tècnic. Aquesta va acabar resultant perfecte. Es tracta d'un pis no massa modern, d'aspecte familiar, ampli però alhora íntim. La distribució de les àrees, és la següent.

7. 2. Calendari de producció i rodatge

PLA DE RODATGE					Te veo				Director: Marco Emiliani					
Data	25-abr				26-abr			29-abr				2-may		
Seq.	1				1			1				2		
Escena	9	4	10	1A y 7B	2	6	8	1B	3	5	7	1	2	
Num. Plans.	4	3	7	2+3	8	5	5	3	3	3	5	14	5	
Int/Ext.Dia/Nit	I/D	I/D	I/D	I/D	I/D	I/D	I/D	I/D	I/D	I/D	I/D	I/D	E/N	
Horari	9 a 10:30	10:30 a 11:30	12:30 a 15	16 a 18	12 a 15	16 a 18	18 a 20	10:30 a 12	12 a 14	14 a 15	16 a 18	13 a 19	20 a 21:30	
Localitzac.	BCN/Belén. C/ Bofarull 42 6o3a				Belén/BCN			Terrassa. C/ grecia 29				Belén/BCN		
	Casa. Passadis	Casa. Passadis	Casa. Hab.	Casa. Entrada	Casa. Cuina	Casa. Cuina	Casa. Cuina	Casa. Saló	Casa. Saló	Casa. Saló	Casa. Saló	Casa. Hab.	Balcó	
PERSONATGE				**				*						
Silvia/Mónica	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1		
Alex/Assesi	2		2	2								2	2	
David (Director)	3											3	3	
Juan (foquista)	4											4		
MAT. TÈCN														
Grip	5	5	5	5	5	5	5		5	5	5	5	5	
Tripode	6	6	6	6	6	6	6		6	6	6	6	6	
MAT.IL.LUM.														
Reflector	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	
Focus LED	15			15								15	15	
Banderas	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	
FIGURANTS														
Càmera	17											17		
Sonidista	18											18		
Reflector	19											19		
ATREZZO														
Moxilla blava	20	20		20				20	20	20	20			
Claus	21			21				21	21	21	21			
Fotos de familia	22			22				22	22	22	22			
Tlf paret	23				23	23	23							
Imans	24				24	24	24							
Nota de paper	25				25									
Refresc	26				26									
Llibres	27	27							27	27	27			
PC Portàtil	28	28							28	28	28			
Mòbil	29	29							29	29	29			
Sàndwicks	30					30	30							
Plats	31					31	31							
Ganivet	32	32		32			32					32		
Fotos amics	33			33								33		
Minicadena	34			34								34		
Màscara	35		35	35								35	35	
Cadira director	36											36		
Material rodatge	37											37		
Guió	38											38		
Encenedor	39											39	39	
Bat de beisbol	40												40	
Tabac	41												41	

EL EQUIPO TÉCNICO SIEMPRE UNA HORA ANTES

*: la escena se supone que pasa entera en el recibidor, pero como el recibidor de Belén no tiene para poner fotos deberiamos grabarla en el salón de Mireia

** : se graba lo de entrar a casa, dejar las llaves, y luego buscar las llaves para intentar huir

Orden de trabajo número 1					
Fecha: 25/04/2015					
Núm. Prod. 1		Te Veo		Marco Emiliani	
Sitio de rodaje: C/ Bofarull 42, 6o 3a			Secuencia: 1 Escenas: 1*, 4, 7*, 9, 10		
Actores:	Hora cita.	Sitio:	Hora rod.	Vestuario:	
Zulema	9:00	C/ Bofarull 42, 6o 3a	9:00	Camisa roja, pantalones tejanos, converse blancas o parecido	
Guillermo	10:50	C/ Bofarull 42, 6o 3a	11:00	Ropa y zapatos negros	
Personal técnico:	Hora:	Sitio:	Personal técnico:	Hora:	Sitio:
Director	8:00	Metro La Sagrera	Productores	8:00	Metro La Sagrera
Ayu. Dirección	8:00	Metro La Sagrera	Sonido	8:00	Metro La Sagrera
Dtor. Fotografía	8:00	Metro La Sagrera	Ayud. Cámara	8:00	Metro La Sagrera
Cámara	8:00	Metro La Sagrera	Arte	8:00	Metro La Sagrera
Eléctricos	8:00	Metro La Sagrera			
Material Atrezzo:	Bate de béisbol	Material Técnico:			
Lámpara roja	Teléfono	Canon 650D y diversidad de ópticas			
Cuchillo	Llaves	Trípodes			
Minicadena	Móvil	Grip			
Fotos de familia y amigos		Micro direccional, Grabadora Nexus h4			
Mochila		Otra cámara para Making Of			
Máscara					
Material iluminación:	Vestuario y maquillaje:	Otros:			
Lámpara roja	Ropa negra para el asesino	IMPORTANTE: Zulema: traer fotografías			
2 Fresnel 500 W	Propia de la actriz	Celo transparente			
2 Quarzo 1000 W	Peine	Bluetac			
2 filtros negros, blancos, azules y naran	Maquillaje	Cinta para el suelo			
2 Mini focos LED	Actriz: puede venir levemente maquillada, rimel, base fina, etc.	Cartulinas negra			
Reflectores					
Observaciones: Traer distintas prendas de vestir negras para adecuar el vestuario del asesino. Las escenas 1 y 7 no se harán íntegras, lo que falta se tiene que rodar en Terrassa. La habitación en escena NO SE PUEDE MODIFICAR AL ACABAR EL RODAJE, hacer fotos de todos los elementos antes de acabar.					

Orden de trabajo número 1					
Fecha: 26/04/2015					
Núm. Prod. 1		Te Veo		Marco Emiliani	
Sitio de rodaje: C/ Borgoña 6-8, 7o 3a			Secuencia: 1 Escenas: 2,6 y 8		
Actores:		Hora cita.	Sitio:	Hora rod.	Vestuario:
Zulema		0	C/ Borgoña 6-8, 7o 3a	0	Camisa roja, pantalones tejanos, converse blancas o parecido
Personal técnico:	Hora:	Sitio:	Personal técnico:	Hora:	Sitio:
Director	0	Metro Lluçmajor	Productores	0	Metro Lluçmajor
Ayu. Dirección	1	Metro Lluçmajor	Sonido	1	Metro Lluçmajor
Dtor. Fotografía	2	Metro Lluçmajor	Ayud. Cámara	2	Metro Lluçmajor
Cámara	3	Metro Lluçmajor	Arte	3	Metro Lluçmajor
Eléctricos	4	Metro Lluçmajor			
Material Atrezzo:				Material Técnico:	
Lámpara roja				Canon 650D y diversidad de ópticas	
Cuchillo				Trípodes	
Mochila				Grip	
				Micro direccional, Grabadora Nexus h4n	
				Otra cámara para Making Of	
Material iluminación:		Vestuario y maquillaje:		Otros:	
Lámpara roja		Propia de la actriz		Celo transparente	
2 Fresnel 500 W		Peine		Bluetac	
2 Quarzo 1000 W		Maquillaje		Cinta para el suelo	
2 filtros negros, blancos, azules y naranja		Actriz: puede venir levemente maquillada, rimel, base fina, etc.		Cartulinas negra	
2 Mini focos LED					
Reflectores					
Observaciones:					

Orden de trabajo número 3					
Fecha: 27/04/2015			Lunes		
Núm. Prod. 3		Te Veo		Marco Emiliani	
Sitio de rodaje: C/Borgoña 6-8 7o 3a			Secuencia: 1 Escenas: 10		
Actores:	Hora cita.	Sitio:	Hora rod.	Vestuario:	
Zulema	17:00	C/ Borgoña 6-8 7o 3a	17:20	Camisa roja, pantalones tejanos, converse blancas o parecido	
Guillermo	17:00	C/ Borgoña 6-8 7o 3a	17:20	Ropa y zapatos negros	
Personal técnico:	Hora:	Sitio:	Personal técnico:	Hora:	Sitio:
Director	15:00	Metro Lluçmajor	Productores	15:00	Metro Lluçmajor
Ayu. Dirección	15:00	Metro Lluçmajor	Sonido	15:00	Metro Lluçmajor
Dtor. Fotografía	15:00	Metro Lluçmajor	Ayud. Cámara	15:00	Metro Lluçmajor
Cámara	15:00	Metro Lluçmajor	Arte	15:00	Metro Lluçmajor
Eléctricos	15:00	Metro Lluçmajor			
Material Atrezzo:	Bate de béisbol		Material Técnico:		
Lámpara roja			Canon 650D y diversidad de ópticas		
Cuchillo			Trípodes		
Minicadena			Grip		
Fotos de familia y amigos			Micro direccional, Grabadora Nexus h4		
Móvil			Otra cámara para Making Of		
Máscara					
Material iluminación:	Vestuario y maquillaje:	Otros:			
Lámpara roja	Ropa negra para el asesino	IMPORTANTE: Zulema: traer fotografías			
2 Fresnel 500 W	Propia de la actriz	Celo trasparente			
2 Cuarzo 1000 W	Peine	Bluetac			
2 filtros negros, blancos, azules y naran	Maquillaje	Cinta para el suelo			
2 Mini focos LED	Actriz: puede venir levemente maquillada, rimel, base fina, etc.	Cartulinas negra			
Reflectores					
Observaciones:					

Ordre de treball n 5					
Data: 1/06/2015					
Núm. Prod. 1	Te Veo			Marco Emiliani	
Lloc de rodatge: C/ Borgoña 6-8, 7o 3a			Seqüència: 2 Escenes: 1		
Actors:	Hora cita.	Lloc:	Hora rod.	Vestuari:	
Zulema	8:00	C/ Borgoña 6-8, 7o 3a	8:30	Camisa rosa, pantalons texans, converse blanques	
Guillermo	8:00	C/ Borgoña 6-8, 7o 3a	8:30	Màscara, pantalon, bambas, camiseta negra, goma del pelo	
Dani	8:00	C/ Borgoña 6-8, 7o 3a	8:30	Polo verd, cabell amb oli, pantalons texans normals	
Sergio	8:00	C/ Borgoña 6-8, 7o 3a	8:30	Pantalons deportius, samarreta de El resplendor	
Personal tècnic:	Hora:	Lloc:	Personal tècnic:	Hora:	Lloc:
Director	5:00	Metro Lluçmajor	Productors	5:00	Metro Lluçmajor
Ayu. Direcció	5:00	Metro Lluçmajor	So	5:00	Metro Lluçmajor
Dtor. Fotografia	5:00	Metro Lluçmajor	Ayud. Càmera	5:00	Metro Lluçmajor
Càmera	5:00	Metro Lluçmajor	Art	5:00	Metro Lluçmajor
Electrics	5:00	Metro Lluçmajor			
Material Atrezzo:	Llit i armaris		Material Tècnic:		
Bat de beisbol	Fotografies familiars i d'amigues		Canon 650D		
Màscara	Cables		Trípodes		
Focus, filtres, grabadora, 2 micros direcció			Grip		
2 càmeres			2 Micro direccional, Grabadora Nexus h4n		
Encenedor					
Cadira de director					
Material il·luminació:					
Reflectors					
2 Fresnel 500 W					
2 Quarzo 1000 W	Maquillaje				
3 filtres blancs, negres, blaus i taronges	Actriu: base fina de maquillatje				
2 Mini focos LED					
Observaciones:					

7. 3. Pressupost (Plantilla oficial) - Ficticio

Fitxa pressupost				
Personal Humà				
	Empleados	Tiempo (Dias)	Precio por día	Total
020000. PERSONAL ARTÍSTIC				
020100. Actors protagonistes	3	8	529	12702
020300. Actors secundaris	1	2	433	866
020400. Petites parts	0	0	337	0
020500. Figuració	0	0	50	0
030000. PERSONAL TÈCNIC				
030000. Guionista	1	21	435	9139
030100. Direcció	1	60	533	31980
030200. Producció	2	60	617	74081
030300. Fotografia. Càmeres.	2	8	527	8426
030400. Decoradors.	1	5	420	2100
030500. Sastreria.	1	5	326	1630
030600. Maquilladors. Caracteritzadors.	1	5	343	1715
030900. Conductors vehicles	2	5	274	2736
031000. Tècnics de so rodatge	1	5	430	2152
031100. Elèctrics. Maquinistes.	1	3	276	827
031200. Tècnics so postproducció.	1	14	319	4466
031500. Muntadors. Editors. Grafistes.	1	21	444	9329
031600. Comtabilitat	1	60	287	17232
Total				179381
Material				
	Unitats	Dies	Preu	Total
050000. Material de rodaje				
050100. Decoració	12	5	3	150
050500. Vehicles	2	5	5	50
050700. Maquillatge/carectarització/perruqueria	1	5	10	50
070000. Equips i maquinària de rodatge i gravació.				
070100. Equips de cinema	0	0	0	0
070400. Equips de so	0	0	0	0
070500. Material. Equips d'il·luminació.	0	0	0	0
100000. Material verge i laboratori.				
100100. Targetes de memòria.	0	-	0	0
100200. Discs durs.	0	-	0	0
Total				250
080000. Viatges / Dietes				
080100. Viatge a Barcelona (cotxe)	6	2	10	120
080200. Dietes rodatge (càtering)	9	5	10 (Precio especial)	3500
080300. Hotels	0	0	0	0
Total				3620
090000. Postproducció: muntatge i sonorització				
090100. Estudis de muntatge cinema	0	0	0	0
090200. Estudis de so	0	0	0	0
Total				0
Total definitiu				183251
Pressupost Total Real				170,72€

8. REALITZACIÓ I TRACTAMENT DE LA IMATGE I EL SO

8.1. Breu explicació i justificació de la proposta de fotografia, sistema i format de gravació

En aquest curtmetratge la fotografia era molt important ja que des del primer moment sabem que era la pauta que ens serviria per dividir la part "cinematogràfica" de la part "real". Així que vam decidir el jugar amb dos formats de video diferents: El 2:35:1 o *cinemascope* per la part cinematogràfica i els 16:9 per la part real. A més la càmera passa per diversos "modes d'enregistrament segons les accions del curt:

01. Part Cine - Moments de calma - CINEMASCOPE / Trípod
02. Part Cine - Està passant alguna cosa - CINEMASCOPE / Càmera al hombro suau
03. Part Cine - Hi ha algú a casa - CINEMASCOPE / Càmera el hombro gens suau
04. Part Cine - L'assassí apareix (no hi a res a fer) - CINEMASCOPE / Trípod

05. Part Real - Es descobreix que és un rodatge - 16:9 / Càmera totalment imperfecte
06. Part Real - L'assassí mata al director - CINEMASCOPE / Càmera al hombro

Tota aquesta distinció entre diverses escenes és per una immersió total amb el que estem veient. Volem diferenciar d'una manera molt radical la part cinematogràfica de la part real, aquesta segona amb el referent clar de sèries com *Modern Family* o *The Office*.

8.2. Breu explicació i justificació de la proposta de so: efectes sonors i música

En aquest curtmetratge hem volgut guardar les aparences en tot moment i fer un so molt curos on en tot moment no fes a l'espectador sortir de la narració. Per aquesta raó que hem apostat per un so molt cinematogràfic al més pur estil de les produccions modernes de terror.

Per començar hem volgut agafar com a referent sonor diferents pel·lícules de terror com *Los otros*, *El horfanato* on la música que predomina és música instrumental. Aquest tipus de música és molt més expressiva i subtil a l'espectador. D'altra banda també ens hem volgut fixar en pel·lícules de Hans Zimmer, com la de *Batman: the dark knight rises* on es barregen tant música instrumental com efectes sonors i ambientals de l'escena. Tot aquest conjunt de sons són imprescindibles per tal de crear un ambient desesperant que traspassi la pantalla.

A l'hora de fer la postproducció, hem començat amb una música misteriosa que fa que l'espectador ja sàpiguen abans d'hora quin tipus de gènere cinematogràfic es pot tractar. A l'inici del curt, hem optat per no posar cap tipus de música per tal de fer més potent la tensió posterior.

Un cop trobem el primer incident, on una veu a través del telèfon li diu a la noia "Te veo", comença la tensió i el suspens. La noia va cap al passadís mentre que la música i els efectes van *in crescendo*. Un cop sembla que no hi ha ningú a la casa la música s'atura en sec. La utilització d'aquest silenci fa que l'espectador es quedi neguitós i senti més fort l'impacte sonor de l'assassí en passar per darrere de la noia.

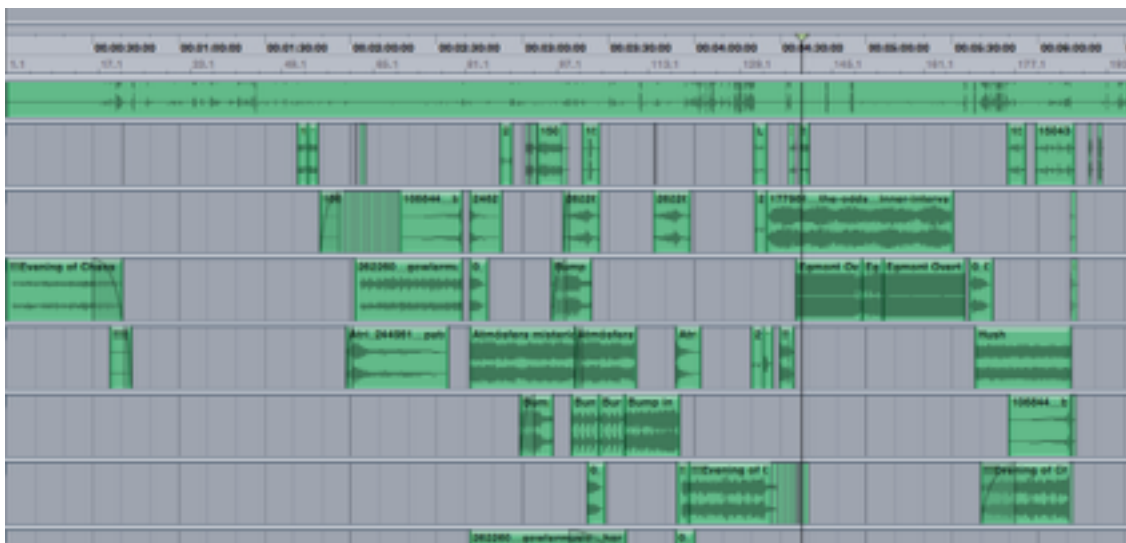
Un cop ja sabem que hi ha algú a la casa la tensió sonora sempre està present. Aquesta tensió i acceleració de la narració es fa cada vegada més intensa per tal de donar-li més dramatisme a l'escena. Per fer aquest *in crescendo* rítmic hem utilitzat sobretot pistes d'àudio on predominés la utilització de tambors i diferents instruments de percussió. Aquests sempre aporten dinamisme i suspens a les escenes.

En relació a la música que surt del radiocasset, hem decidit apostar per una música clàssica alegre i dinàmica per crear una ironia en el relat i amb el que sent la protagonista. Aquesta elecció de la música ajuda molt a fer que el suspens de l'escena s'allargui més i sigui encara més tètric.

Un cop l'assassí i la protagonista són junts ens trobem el punt més àlgid sonor. Aquest es veu trencat per la caiguda del focus, trencant així mateix el clímax de l'escena. A partir d'aquí tota la seqüència 2 la trobem sense música i efectes. Aquesta decisió ha sigut presa per donar realisme al rodatge i sobretot per marcar una clara diferència tècnica amb la part de terror.

Finalment, un cop tornem al format cinematogràfic, l'actor que interpreta l'assassí dona una pallissa al director sota la mateixa música que a l'inici però amb un toc encara més sinistre. Aquest final, per tant, tanca una història que comença com acaba i on l'assassí acaba sent finalment un assassí. Per tant, tant de forma sonora com narrativa la ficció i la realitat s'uneixen.

Pel que fa a l'edició sonora cal dir que pràcticament tots els clips de so estan tractats tant en nivell sonor, com a reducció de soroll, reverberació, equalitzadors, etc.

El terror és un dels gèneres més difícils a l'hora de realitzar i post produir, per això des del primer moment vam estar molt alerta perquè tot funcionés bé. Per tant, tot i que sabíem que estàvem subjectes al material que hi hagués penjat a internet amb llicència *Creative Commons*. La cerca de músiques i efectes sonors que s'adaptessin al nostre *shortfilm* ha sigut minuciosa i podem dir que s'aproxima molt a l'ideal que volíem, tot i que no és perfecte. Sempre es pot millorar.

Finalment, cal dir que la majoria dels efectes sonors han sigut descarregats de la plataforma *freesound* i *Sounddogs*. Per altra banda, les músiques que predominen a l'audiovisual són de producció pròpia de Kevin LcLeod, un home amb gran varietat de contingut amb llicència *Copyleft*. Si no fos per la gent que comparteix les seves produccions amb la resta *Te veo* no hauria estat possible.

8.3. Breu explicació del procés, imatge general, problemes concrets que han aparegut. Explicació i justificació del muntatge, edició, grafisme i narració.

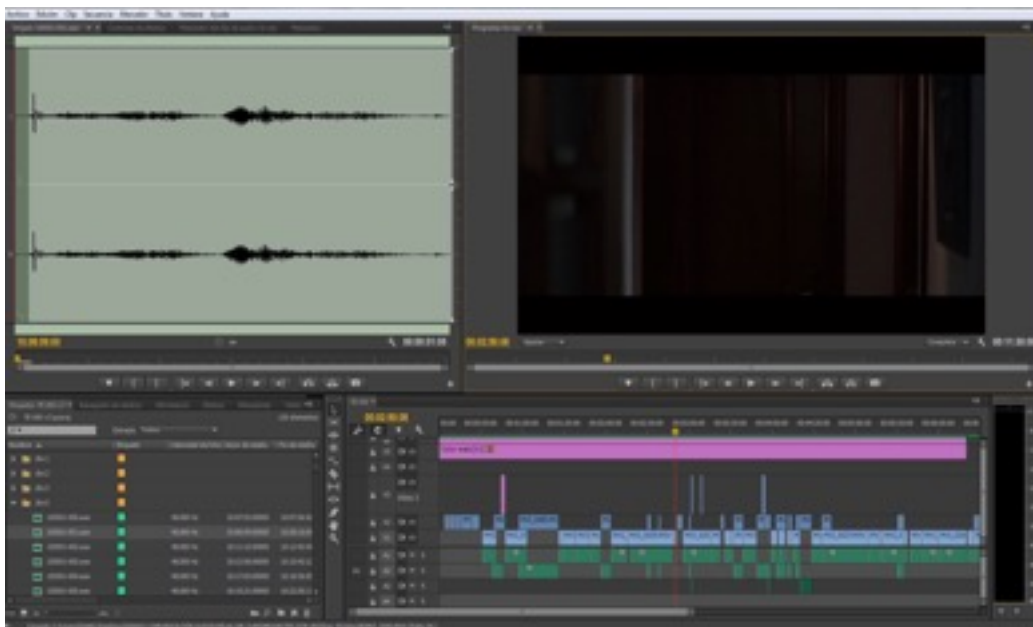
Tot el curt està muntat a partir d'imatges originals. No s'ha utilitzat cap clip de vídeo extern ni altres materials d'arxiu, exceptuant la música (de la qual parlarem més endavant).

El gènere del terror i el suspens, i les respectives característiques narratives del nostre guió, ens han pautat un *look* visual concret, on ha sigut clau el treball de la llum tant en les escenes inicials per transmetre calma i serenitat com a les escenes més de suspens.

Pel que fa al muntatge en si, s'ha optat per un muntatge clàssic amb un bon treball de les el·lipsis per dotar el curt i la història de dinamisme, tot i ser realment un curtmetratge de suspens.

En acabar el rodatge, als do dies ja teníem la primera versió muntada de la història. A partir d'aquesta versió inicial s'han anat polint coses fins a arribar al resultat final després de 10 versions. Com es pot observar en la versió final, es tracta d'un muntatge molt picat buscant, com ja hem dit abans, la velocitat i el dinamisme per no avorrir a l'espectador. Cal també fer apunt de que s'ha utilitzat com a programa de muntatge audiovisual l'Adobe Premiere Pro CC.

No es pot oblidar que tota la feina de sincronització d'àudio (diàlegs) s'ha dut a terme en aquesta fase per després facilitar el muntatge i edició de so.

Però això només era el muntatge i, després de 10 versions i tenir el resultat final, era hora de passar al treball de retoc de color, correcció de llum, contrast, creació de grafisme i crèdits, etc.

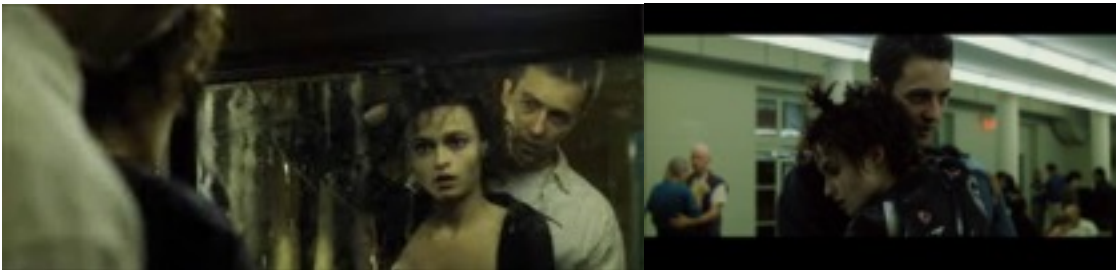
Tot el curt a estat etalonat amb les preferències del editor *Adobe Premiere CC*. En general s'ha con corregit els colors de cada escena a més de donar un toc verdós en algunes escenes tal i com s'havien plantejat des d'un principi. Durant el curtmetratge s'utilitzen dos formats el 16:9 scope i el 16:9 normal. L'scope s'utilitza per la part de ficció i el 16:9 normal s'utilitza per la realitat del rodatge dins d'un rodatge amb l'excepció de l'escena final, que pertany a la realitat però es tracta com si fos ficció (amb 16:9 scope) amb la intenció de portar el clímax el més amunt possible.

8.4. Il.luminació

En primer lloc, vam buscar referències d'il·luminació a diversos audiovisuals per tal d'intentar que el color fos el més adient a l'ambientació i el gènere del nostre curtmetratge. Tot i tenir diversos espais, la idea era que la llum fos en clau baixa, difosa i de tons freds tirant a verdosos. Les referències que vam prendre finalment per a cada espai van ser les següents.

MENJADOR:

Tons freds: blaus i verdosos poc saturats. Presència de clarobscur, llum de fons i personatges poc il·luminats

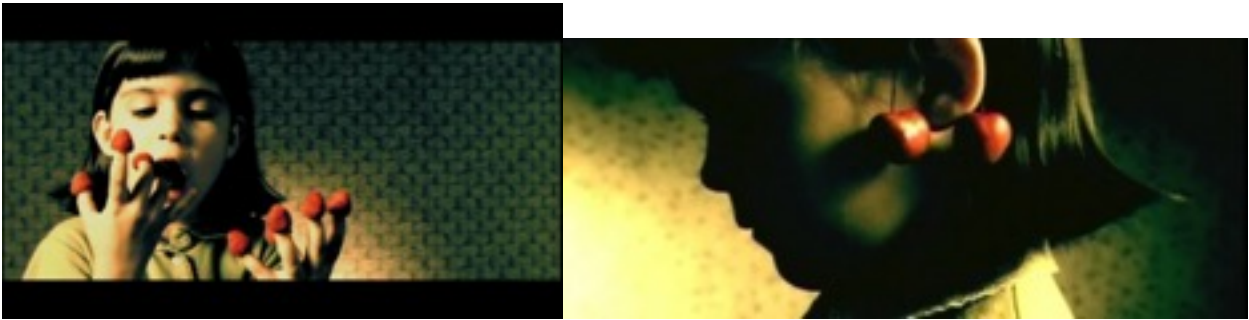
FIGHT CLUB (1999). Font: Google Imatges

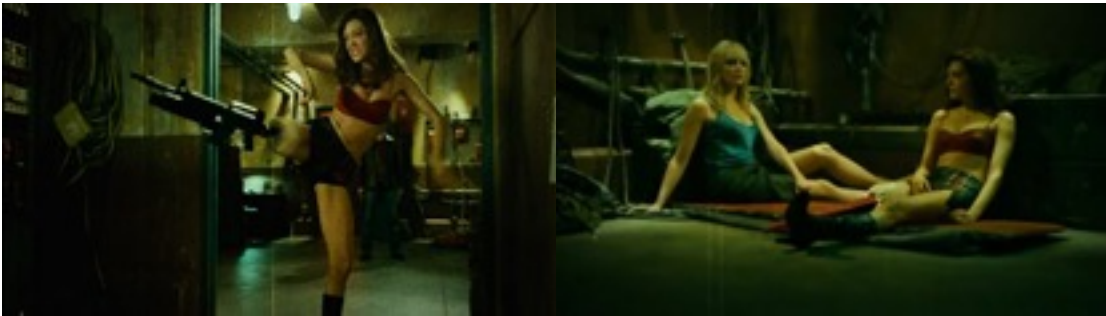
BLADE RUNNER (1982). Font: Google Imatges

CUINA:

Tons verdosos y ocres, clau de llum baixa.

AMÉLIE (2001). Font: Google Imatges

PLANET TERROR (2007). Font: Google Imatges

PASSADÍS:

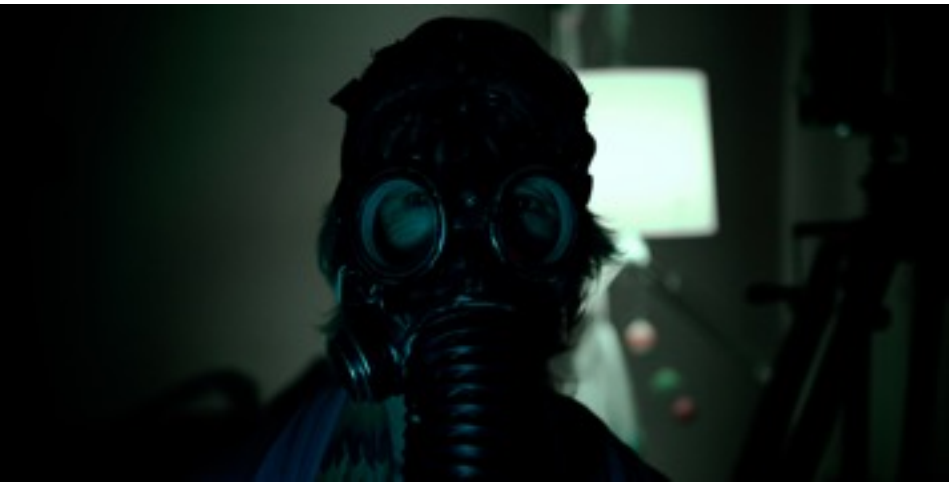
To verdós o blavós amb clau d'il·luminació força baixa. El personatge ha d'estar molt poc il·luminat.

THIRTEEN (2003). Font: Google Imatges

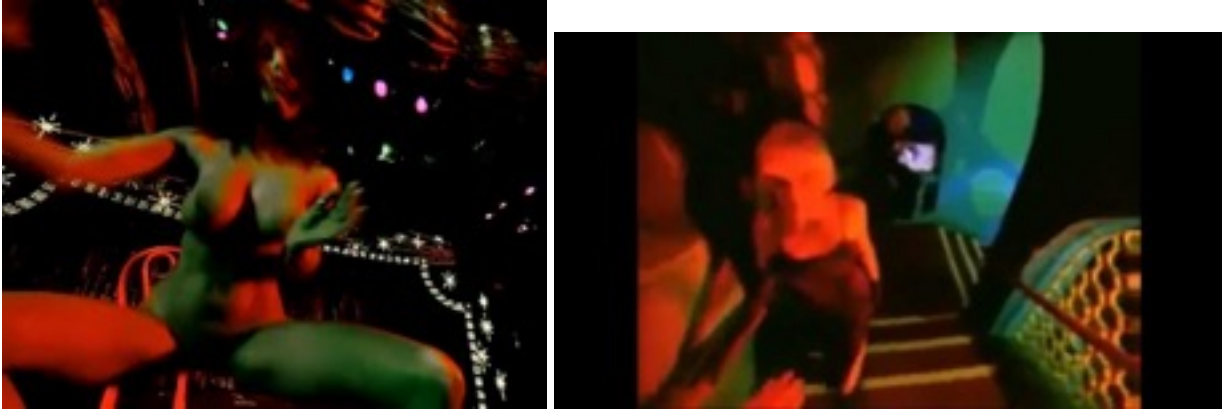
INSIDIOUS (2010). Font: Google Images

INSIDIOUS (2010). Font: Google Images

HABITACIÓ:

Contrast entre el verd, provinent del passadís y el vermell de la font de llum de la habitació. Això atorgarà confusió i intensitat davant els tons freds anteriors, ja que aquesta escena es la del clímax. Continuarà havent-hi clarobscurs però augmentarà la saturació.

SMACK MY BITCH UP – THE PRODIGY (videoclip, 1997). Font: Google Imatges

TAXI DRIVER (1976). Font: Google Imatges

FROM DUSK TILL DAWN (1996). Font: Google Imatges

Thirteen (2003). Font: Google Imatges

El material que vam demanar a la facultat en qualitat de préstec per il·luminar foren dos kits de reflectors *Lastolite* (ID: KR-1 i KR-2) i dues maletes “Focus Quars / Fresnel” (ID: FOCUS-6 i FOCUS-3). Cadascuna d’aquestes maletes contenia un focus Quars de 1000W, un focus Fresnel de 500W, dos bombetes de recanvi, dos peus, un *dimmer*, un parell de guants, deu pinces i gelatines de colors blanca, negra, taronja i blava. A més, comptàvem amb dos mini focus LED que també tenien filtres de diversos colors i d’una làmpada vermella per a l’escena del clímax.

Un cop a set, vam intentar seguir el *look* visual que havíem pres com a referència. Per evitar la llum directa i forta vam baixar la intensitat amb els *dimmers* i vam fer que la majoria de la llum dels focus estigués rebotada a la paret o als reflectors. A més, vam fer molt d’us de les gelatines per aconseguir els tons de color que buscàvem i els focus LED per a reforçar o crear la brillantor al

cabell de la protagonista. No obstant, no comptàvem amb filtres verds, pel que vam triar de tendir el to cap al blau, amb la justificació que també és un color fred. Tot i això, en postproducció, hem saturat el verd amb *Adobe After Effects* a les escenes de la cuina, on predominen els ocres. En general, utilitzàvem tots els focus, distribuïts en diferents punts per omplir tot l'espai i tenint en compte que havíem d'evitar les ombres. Com que la distribució de l'habitatge real no era la del curt, vam haver de tenir molta cura de no trencar el raccord de la llum que prové de cada espai. Per exemple, la primera vegada que la protagonista entra al passadís, vam haver de simular que sortia llum del menjador, quan en realitat en aquell espai hi havia una habitació.

Com que vam gravar de dia i el temps del curt és durant el vespre, vam haver de tapar totes les finestres per on entrava llum de fora. La llum pròpia de l'habitatge tan sols la vam utilitzar en la cuina, per tal que a la imatge es vegin punts de llum. A més, a l'escena del clímax, a l'habitació, vam posar els focus amb les gelatines blaves al passadís i la làmpada vermella a la tauleta -també com a atrezzo-. D'aquesta manera vam aconseguir el contrast entre el to vermell intens i el blau, fred, que predominava fins ara.

Per últim, un cop canvia l'escena i es veu tot l'equip de rodatge es presenta una estètica totalment diferent. Aquí perseguim el realisme, la il·luminació pròpia d'una llar, tot i que la vàrem haver de reforçar artificialment. Per això vam utilitzar llum blanca a partir d'un parell de focus amb gelatines, els focus LEDS i la pròpia llum de l'habitació.

9. DIRECCIÓ D'ART

Aquesta secció es va encarregar de l'atrezzo, el vestuari, el maquillatge i la perruqueria. Cal dir que el llistat de material que necessitava va anar variant conforme decidíem la nostra localització. Tot i que a l'últim moment vam haver de canviar-la, aquest va ser un canvi fortuït. Teníem por que la casa que havíem escollit no fos l'ambientació ideal i s'assemblés més a un pis d'estudiats que a una llar familiar. Com que el pis on finalment vam establir el set era buit, a més de tenir la comoditat de poder canviar tota la distribució i col·locar l'atrezzo amb total llibertat sense que ningú extern ho toqués, l'ambientació s'ajustava molt més al guió.

9.1 Atrezzo

Com ja he dit, el llistat d'atrezzo que necessitàvem va anar variant depenent del material que ja hi hagués a la localització. A més, aquest llistat també incloïa les cartolines negres que servirien per tapar algunes de les finestres de la localització i altres materials no únicament decoratius. El llistat definitiu, excloent el que vàrem trobar al pis, va ser aquest:

- Làmpada vermella
- Fotos de la Mónica amb els seus amics
- Fotos de família
- Retalls de revistes
- Blue tac*
- Cinta americana
- Cartolines negres
- Peluixos
- Bat de beisbol
- Motxilla
- Mòbil
- Imants amb lletres (fets amb magnets, cartolines d'espuma, lletres de fusta i cola)
- Cadira de director
- Ordinador portàtil
- Plats

- Pa, tomàquet, formatge i patates (berenar de la Mònica)
- Panera decorada
- Tabac
- Encenedor
- Estoreta
- Dues cols
- Film transparent
- Dos rotllos d'esparadrap

D'aquest llistat cal destacar que la làmpada vermella no era simplement d'atrezzo sinó que es va fer servir per il·luminar una de les escenes. D'altra banda, els imants no els vam trobar, pel que els vam haver de fabricar nosaltres mateixos amb cura, paciència i imaginació, enganxant l'imant amb retalls de cartolina d'espuma i lletres de fusta vermelles i verdes. Un dels elements més creatius que vam utilitzar va ser el de l'estoreta i les cols. Calia un element a què l'Àlex pogués colpejar amb el bat de beisbol i d'on es pogués aprofitar el *foley*. D'aquesta manera se'ns va ocórrer folrar una estoreta amb paper de film i fulles de col -aguantades amb esparadrap-, per tal de simular el soroll del bat contra el cos del director.

A més d'aquest material, també vam utilitzar molts altres elements propis de la casa per l'ambientació i l'atrezzo. Una de les escenes que més va costar de preparar a nivell artístic va ser la de la habitació de la Mònica. Es tractava d'una habitació de matrimoni, de dos avis, no era massa gran i dues de les parets estaven plenes de miralls. Vam haver de treure i posar molts mobles per a que tothom cabés al set, no es reflectissin les càmeres als miralls i aconseguir el toc juvenil que buscàvem. També vam introduir-hi diversos elements –fotografies, retalls de revistes, peluixos, mantes vermelles adients per a la llum, coixins, la minicadena, etc.- per tal que l'habitació quedés el més realista possible. Per a les fotografies emmarcades vam aprofitar els marcs que hi havia al pis i, per a les que anaven enganxades a la paret, juntament amb els retalls de revista, molt de blue tac i celo.

A la cuina també vàrem d'apartar una petita nevera o deixar-la ben endreçada. Això ho vam fer per a que es veiés el més àmplia possible i per tal que el espectador es fixés només en els elements estrictament propis del guió. Vam col·locar els imants a la nevera, preparar el sandvitx i vam aconseguir subjectar amb blue tac i cinta americana el telèfon a la paret. A mida que enregistràvem el pla en que a la Mònica li cau el plat, havíem de preparar el "berenar" de nou, i netejar-ho tot; així fins a tres vegades. Tant en aquest espai com en el del menjador, entrava llum per a dues portes de vidre que donaven a l'exterior. Per tapar-les i, a falta de suficient cartolina

negra, vam haver d'utilitzar, a més, mantes, tovalloles, pinces i cinta americana. Les tovalloles i les mantes eren de color blau fosc per tal que si passava una mica de llum, simulés que era de nit.

Al menjador vam poder aprofitar l'espai sense haver de moure gaires mobles. Alguns dels quadres on apareixien nens petits eren vàlids, tot i que els vam canviar de lloc. També vam decorar la taula amb unes estovalles blanques i un ram de flors i vam haver de treure fotografies pròpies de la casa i canviar-les per les de la Mònica.

9.2. Vestuari

El vestuari no va ser gaire complicat de trobar. Vam acordar amb els mateixos actors quina roba quina roba havien de portar conforme la caracterització del seu personatge.

La Mònica havia de venir amb una samarreta blanca i una camisa rosa, texans i sabates blanques. De tot el seu vestuari se'n va encarregar ella.

L'Àlex havia de venir tot de negre. Malgrat tenia gairebé tot i que li vam demanar, li vam haver de deixar una samarreta i, per suposat, la màscara de pallasso i el bat.

El Juan havia de venir amb texans i li vam comprar una samarreta en que es fes referència a algun film del nostre gènere en clau còmica. Vam trobar una de "The shining" (1980), en la mítica escena en què el protagonista interpretat per Jack Nicholson treu el cap per un forat a la porta del lavabo. En el nostre cas, es tracta d'un dibuix d'aquesta escena amb la frase "¿falta mucho?". La única pega és que volíem que fos negra, en acord amb el vestuari dels elèctrics, i era de color granat. A més li vam proporcionar els mateixos guants que utilitzàvem pels focus.

El David (el director) havia de venir amb un polo de color verd, ulleres de pasta i pantalons normals. També ho va portar tot ell.

9.3. Perruqueria i maquillatge

En el cas de la noia protagonista es tractava que anés el més natural possible. Per això duia el cabell llis, planxat, una base de maquillatge molt suau, anti-ulleres i la ratlla, negra i molt fina.

Per a l'Àlex vam decidir deixar-li el cabell solt i despentinar-li per tal que, en contrast amb el focus en l'escena en què fa la seva aparició, s'assemblés molt més a un psicòpata i fes més por. D'altra banda, no vam aplicar-li cap mena de maquillatge.

Al noi del focus, el Juan, tampoc el vam maquillar. Tenia el cabell arrissat i vam triar de despentinar-lo tant com vam poder per tal que semblés una persona descuidada i passiva, d'acord amb el seu personatge.

Per últim, el David és un personatge repugnant, a qui ningú voldria acostar-se. Per aquest motiu li vam fer la ratlla al mig, vam posar-li molt d'oli al cabell i li vam passar una pinta per deixar els flocs més separats. Per últim, cal destacar que aquest personatge va ser difícil de caracteritzar per diversos motius. El primer, és que l'havia d'interpretar David Suárez, un conegut *youtuber* que va crear el personatge de Vincent Finch, en qui ens vam inspirar per crear el del nostre director. Era important que no tractéssim d'imitar aquest personatge en la caracterització i que trobéssim una de pròpia. Per aquest motiu vam refusar l'estil *hipster* i cuidat i vam tendir cap a una estètica molt més casual, però amb detalls que denotessin la personalitat grotesca i excèntrica. La resta de caracterització es va aconseguir amb l'*acting*.

10. PROMOCIÓ I DIFUSIÓ

Per comunicar, promocionar i difondre el curtmetratge hem optat bàsicament per realitzar-ho mitjançant les xarxes socials. Facebook més concretament. S'ha optat per aquesta alternativa a causa dels pocs recursos econòmics disponible per concretament aquesta fase.

Tot i així, pel que fa a la difusió, apart de les xarxes socials, el resultat final es difondre mitjançant YouTube y Vimeo. Però, evidentment, també es compta amb el factor del “boca a boca” tot i que aquest últim dependrà directament del impacte que tingui el curtmetratge en l'espectador.

Com s'acaba de mencionar, el “boca a boca” serà important per tenir una referència més clara del impacte en l'espectador i, depenent d'aquest impacte, qui sap, potser es presenta el curtmetratge a algun concurs o a algun festival. Però això no ho podem afirmar encara. El temps dirà fins a on arribarà aquest producte audiovisual.

11. CONCLUSIONS • FINALS

En definitiva estem molt contents del resultat d'aquest curtmetratge. Va ser una gran experiència en la qual vam aprendre molt dels nostres errors de rodatge. Va ser llarg i dur per val la pena i tenim moltes ganes de mostrar-lo a tothom. Va ser un luxe comptar amb actors com en Guillermo, Zulema, Sergio i Dani que des del primer moment van captar els personatges i el tipus de film, això va fer les coses molt més fàcil a l'hora de dirigir, i sobretot, moltíssimes gràcies a David Suárez, el nostre referent directe per el personatge del director, pel seu cameo final.

En general, pensem que ha estat un dels rodatges més íntims i personals de tot l'equip. Un guió que s'ha anat formant entre tots i que hi porta una part de cadascú dins aconseguir que durant les nostres exposicions defensem el projecte a mort!

2015

TE VEO

Universitat de Barcelona

Comunicació Audiovisual